

ZAKON

O DOPUNAMA ZAKONA O SPREČAVANJU DISKRIMINACIJE OSOBA SA INVALIDITETOM

Član 1.

U Zakonu o sprečavanju diskriminacije osoba sa invaliditetom („Službeni glasnik RS”, broj 33/06), u članu 34. dodaju se st. 2. i 3. koji glase:

„Organi javne vlasti dužni su da u postupcima pred tim organima, pored potpisivanja isprava na način uređen posebnim propisom, osobi sa invaliditetom koja ima trajne posledice telesnog ili senzornog oštećenja ili bolesti omogućе potpisivanje isprava uz pomoć pečata koji sadrži podatke o ličnom identitetu ili uz pomoć pečata sa ugraviranim potpisom.

Isprave koje predstavljaju formu ugovora ili nekog drugog pravnog posla ne mogu se potpisivati u skladu sa stavom 1. ovog člana, već u skladu sa propisima koji uređuju overu potpisa i potvrđivanje isprave.”

Član 2.

Posle člana 34. dodaje se član 34a koji glasi:

„Član 34a

Pravna i fizička lica iz člana 13. ovog zakona dužna su da osobi sa invaliditetom koja ima trajne posledice telesnog ili senzornog oštećenja ili bolesti omogućе korišćenje usluga potpisivanjem, kada je to potrebno, uz pomoć pečata koji sadrži podatke o ličnom identitetu ili uz pomoć pečata sa ugraviranim potpisom.”

Član 3.

Posle člana 52. dodaje se član 52a koji glasi:

„Član 52a

Novčanom kaznom od 10.000 do 100.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice ako odbije da omogućі korišćenje usluga potpisivanjem uz pomoć pečata koji sadrži podatke o ličnom identitetu ili uz pomoć pečata sa ugraviranim potpisom osobi sa invaliditetom koja ima trajne posledice telesnog ili senzornog oštećenja ili bolesti (član 34a).

Novčanom kaznom od 5.000 do 50.000 dinara kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana i odgovorno lice u pravnom licu.

Novčanom kaznom od 5.000 do 50.000 dinara kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana fizičko lice.”

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

OBRAZLOŽENJE

I. Ustavno pravni osnov

Ustavni osnov za donošenje Zakona o dopunama zakona o sprečavanju diskriminacije osoba sa invaliditetom sadržan je u odredbi člana 97. tačka 10. Ustava Republike Srbije, prema kojoj Republika Srbija uređuje i obezbeđuje sistem u oblasti socijalne i invalidske zaštite, a u vezi sa odredbom člana 21. stav 2, kojom je utvrđeno da se ne smatraju diskriminacijom posebne mere koje Republika Srbija može uvesti radi postizanja pune ravnopravnosti lica ili grupe lica koja su suštinski u nejednakom položaju sa ostalim građanima, i u odredbi člana 69. stav 4, saglasno kojoj sve osobe sa invaliditetom uživaju posebnu zaštitu, u skladu sa zakonom.

II. Razlozi za donošenje zakona

Razlozi zbog kojih se predlaže donošenje ovog zakona odnose se sprečavanje diskriminacije i omogućavanje ravnopravnosti, odnosno ostvarivanja jednakih prava osobama sa invaliditetom koje, zbog prirode svoje invalidnosti – telesnih ili senzornih oštećenja ili bolesti, nisu u mogućnosti da se svojeručno potpišu. Ove osobe sa invaliditetom nisu nepismene, niti imaju problem sa razumevanjem sadržaja različitih pismena, nego su, samo iz razloga svoje trajne, fizičke invalidnosti, u nemogućnosti da se svojeručno potpišu, u situacijama kada se potpis zahteva kod ostvarivanja nekog prava, obavljanja pravnog posla ili pružanja neke usluge.

Sprečavanje diskriminacije i ostvarivanje prava u skladu sa potrebama osoba sa invaliditetom predstavlja trajnu opredeljenost Republike Srbije iskazanu u prioritetima i ciljevima predviđenim Strategijom unapređenja položaja osoba sa invaliditetom u Republici Srbiji („Službeni glasnik RS”, broj 1/07), Zakonom o potvrđivanju Konvencije o pravima osoba sa invaliditetom („Službeni glasnik RS – Međunarodni ugovori”, broj 42/09), kao i drugim brojnim dokumentima koji se odnose na unapređenje položaja osoba sa invaliditetom i sprečavanje diskriminacije po bilo kom osnovu. Na osnovu člana 4. tačka 1(b) Konvencije o pravima osoba sa invaliditetom država se obavezala da preduzme sve odgovarajuće mere, uključujući i zakonodavstvo, u cilju menjanja ili ukidanja postojećih zakona, propisa, običaja i prakse koji predstavljaju diskriminaciju prema osobama sa invaliditetom.

Naime, rizici diskriminacije, marginalizacije i socijalne isključenosti osoba sa invaliditetom imaju tendenciju da se uvećavaju i umnožavaju te je neophodno kontinuirano preduzeti različite mere i aktivnosti kako bi se ovi rizici sveli na najmanju meru. Upravo iz tog razloga, u pomenutim dokumentima, a i samim Ustavom Republike Srbije, naglašava se da se odredbe zakona, propisa, odluke ili posebne mere koje se donose u cilju poboljšanja položaja osoba sa invaliditetom, kojima se pruža posebna podrška neophodna za uživanje i ostvarivanje njihovih prava pod istim uslovima pod kojima ih uživaju i ostvaruju i druga lica, ne smatraju povredom načela jednakih prava i obaveza, niti diskriminacijom.

U svakodnevnom životu, osobe sa invaliditetom koje zbog prirode svoje invalidnosti – telesnih ili senzornih oštećenja ili bolesti (slepe i slabovide osobe, osobe obbolele od različitih mišićnih i neuromišićnih oboljenja ili kvadriplegije, kao i osobe koje nemaju gornje ekstremitete), nisu u mogućnosti da se svojeručno potpišu, često su u situaciji da se od njih zahteva da, umesto svojeručnog potpisa, na dokumenta stave otisak prsta ili daju punomoćje drugom licu koje bi se umesto njih potpisalo. Ovakve situacije predstavljaju diskriminaciju po osnovu invaliditeta, imajući u vidu da se na taj način pravi razlika i vrši ograničavanje ostvarivanja prava, i, u svakom slučaju, ovakvo postupanje ima efekat narušavanja ljudskih prava i sloboda osoba sa invaliditetom. Ove situacije najčešće se dešavaju u bankama, organima uprave, turističkim objektima i drugim brojnim situacijama kada se, bez obzira da li je

potpis obavezan element nekog posla ili ne, osobama sa invaliditetom onemogućava ostvarivanje prava iz razloga što se kao poseban zahtev postavlja i svojeručan potpis koji ova lica nisu u mogućnosti da daju.

Imajući u vidu da mogućnost upotrebe pečata koji sadrži podatke o ličnom identitetu ili sa ugraviranim potpisom u našem sistemu nije uopšte uređena, same osobe sa invaliditetom koje su se susretale sa ovakvim problemima su pokretale postupke za zaštitu ravnopravnosti, u skladu sa Zakonom o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik RS”, broj 22/09). Na osnovu takvih zahteva postupano je i pred Poverenkom za zaštitu ravnopravnosti, koji je u svom mišljenju datom povodom slučaja onemogućavanja korišćenja faksimila pred opštinskom upravom, ukazao na odredbe Konvencije o pravima osoba sa invaliditetom ratifikovane 2009. godine, Ustava RS, Zakona o zabrani diskriminacije i Zakona o sprečavanju diskriminacije osoba sa invaliditetom. Mišljenjem je navedeno da je „nesporno da propisima nije izričito regulisana mogućnost i način overe faksimila licima koja nisu u stanju da se potpišu. Evidentno je, međutim, da se onemogućavanje upotrebe faksimila, odnosno potpisa koji ima alternativni oblik, narušava načelo jednakih prava i obaveza, te ovakva praksa u potpunosti onemogućava osobe sa invaliditetom koje ne mogu da se potpišu, da ostvare sva ona prava koja su uslovljena overom potpisa. Imajući to u vidu, evidentno je da su štetne posledica koje izaziva odbijanje overavanja otiska faksimila kao potpisa osoba koje ne mogu da se potpišu, nesrazmerno velike, te s obzirom da nijednim zakonom nije zabranjena upotreba i overa faksimila, Poverenica za zaštitu ravnopravnosti ukazuje da je neophodno omogućiti osobama sa invaliditetom koje ne mogu da se potpišu, da overe otisak faksimila kao svoj potpis pred nadležnim organom.” Bez obzira na ovakva shvatanja, imajući u vidu da materija nije regulisana ni jednim propisom, u praksi se osobama sa invaliditetom redovno onemogućava ostvarivanje prava i zahteva potpisivanje otiskom prsta ili se vrši diskriminacija na drugi način, te su predstavnici Nacionalne organizacije osoba sa invaliditetom Srbije i Saveza slepih Srbije i pokrenuli inicijativu za rešavanje ovog problema na adekvatan način.

Omogućavanjem upotrebe pečata koji sadrži podatke o ličnom identitetu ili sa ugraviranim potpisom, kod obavljanja različitih poslova i ostvarivanja prava, omogućava se i pristupačnost koja, u najširem smislu, prema socijalnom modelu, nije samo čin ili stanje već je sloboda izbora da se uđe, pristupi, komunicira ili na neki drugi način koristi osnovno ljudsko pravo. Zbog toga se problem pristupačnosti ne tiče samo uklanjanja fizičkih barijera, već zahteva od kreatora politike da razviju sistemski rešenja koja pojam pristupačnosti posmatraju kao deo pojma pristup, gde je prostorna pristupačnost samo element celokupnog prava na pristup i učešće svih građana, pa tako i osoba sa invaliditetom. Razvijanje pristupa prvenstveno zahteva identifikaciju i uklanjanje barijera koje postoje u društvu (barijere se mogu razvrstati na arhitektonske, informacijsko-komunikacijske i socijalno-ekonomske barijere). U ovom slučaju barijera je nemogućnost davanja svojeručnog potpisa, a ta barijera se prevazilazi ovakvom merom, odnosno propisivanjem omogućavanja upotrebe pečata kao svojeručnog potpisa u situacijama kada je to potrebno.

U skladu sa navedenim, pravno regulisanje oblasti kojom bi se omogućilo korišćenje odgovarajućeg pečata kao svojeručnog potpisa, omogućava se: poštovanje urođenog dostojanstva, individualna samostalnost i nezavisnost osoba sa invaliditetom; puno i efikasno učešće i uključivanje u društvo; uvažavanje razlika i prihvatanje osoba sa invaliditetom kao dela ljudske raznolikosti; dostupnost; ostvarivanje jednakih mogućnosti i ravnopravnost osoba sa invaliditetom, odnosno unapređenje položaja osoba sa invaliditetom do pozicije ravnopravnih građana koji uživaju sva prava i odgovornosti.

Zloupotreba korišćenja pečata koji sadrži podatke o ličnom identitetu ili sa ugraviranim potpisom gotovo da i nije moguća iz više razloga i to što korišćenje ovakvog pečata ne isključuje dokazivanje identiteta i ličnom kartom kao dokazom identiteta i, sa druge strane što su telesni ili senzorni invaliditeti neposredno vidljivi,

a upravo to su kategorije osoba sa invaliditetom kojima se ovim zakonom omogućava upotreba pečata.

U smislu mogućnosti da se problem reši i bez donošenja akta i pitanja zašto je donošenje akta najbolji način za rešavanje problema potrebno je naglasiti da donošenje ovog zakona jedini način regulisanja do sada neregulisane oblasti upotrebe odgovarajućeg pečata, sa ciljem omogućavanja da sve osobe sa invaliditetom ostvare prava ravnopravno sa drugima, u različitim postupcima pred organima javne vlasti i kod pružalaca različitih usluga. Ovakav način ostvarivanja prava je jedini način na koji se slučajevi diskriminacije u ovoj oblasti onemogućavaju.

III. Objašnjenje osnovnih pravnih instituta i pojedinačnih rešenja

Članom 1. ovog zakona vrši se dopuna člana 34. Zakona o sprečavanju diskriminacije osoba sa invaliditetom („Službeni glasnik RS”, broj 33/06) dodavanjem st. 2. i 3. koji se odnosi na obavezu organa javne vlasti da u postupcima pred tim organima osobi sa invaliditetom koja ima trajne posledice telesnog ili senzornog oštećenja ili bolesti, pored potpisivanja isprava na način uređen posebnim propisom, omoguće potpisivanje isprava uz pomoć pečata koji sadrži podatke o ličnom identitetu ili uz pomoć pečata sa ugraviranim potpisom.

Naime, osobe sa invaliditetom mogu imati gornje ekstremitete i time izvesnu, ograničenu mogućnost da se potpišu bilo iz razloga što su ti ekstremiteti ograničeno pokretni ili što su lica slepa. Takav potpis se ugravira na pečat i koristi u konkretnim situacijama. Međutim, postoje takođe i osobe sa invaliditetom koje uopšte nemaju mogućnost korišćenja gornjih ekstremiteta, te bi pečat koji koriste kao potpis sadržavao podatke o ličnom identitetu, odnosno imenu i prezimenu.

Na ovaj način se omogućava potpisivanje isprava u svim postupcima organa javne vlasti, pod kojima se, u skladu sa ovim zakonom, podrazumevaju državni organi, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave, organizacije kojima je povereno vršenje javnih ovlašćenja, kao i pravna lica koje osniva ili finansira u celini, odnosno u pretežnom delu, Republika, teritorijalna autonomija ili lokalna samouprava i to u situaciji kada posebnim propisima nije predviđen drugačiji način.

Dodavanjem stava 3. istog člana regulisano je da se isprave koje predstavljaju formu ugovora ili nekog drugog pravnog posla ne mogu potpisivati u skladu sa stavom 1. tog člana, već u skladu sa propisima koji uređuju overu potpisa i potvrđivanje isprave. Razlog za ovakvo regulisanje jeste činjenica da su pojedinim propisima uređeni formalni pravni poslovi za koje je utvrđen način potpisivanja, a Zakonom o overavanju potpisa, rukopisa i prepisa („Službeni glasnik RS”, br. 93/14 i 22/15) u ovakvim situacijama uređen je i način overe potpisa na tim ispravama.

Članom 2. dodaje se član 34a na osnovu koga se utvrđuje obaveza pravnih i fizičkih lica iz člana 13. zakona, odnosno pravnih i fizičkih lica koja se bave pružanjem usluga, da osobi sa invaliditetom koja ima trajne posledice telesnog ili senzornog oštećenja ili bolesti omoguće korišćenje tih usluga potpisivanjem uz pomoć pečata koji sadrži podatke o ličnom identitetu ili uz pomoć pečata sa ugraviranim potpisom.

Pojam usluge podrazumeva se u najširem smislu, te su na ovaj način obuhvaćeni i do sada već uočeni slučajevi onemogućavanja upotrebe pečata u bankama, turističkim objektima i na drugim sličnim mestima.

Članom 3. dodaje se član 52a kojim se vrši dopuna kaznenih odredaba, tako što se propisuju kazne za pravna i fizička lica, kao i odgovorno lice u pravnom licu, za odbijanje omogućavanja korišćenja usluga potpisivanjem uz pomoć pečata koji sadrži podatke o ličnom identitetu ili uz pomoć pečata sa ugraviranim potpisom osobi sa invaliditetom koja ima trajne posledice telesnog ili senzornog oštećenja ili bolesti. Visina kazni usklađena je sa visinom ostalih kazni propisanih ovim zakonom.

Članom 4. uređuje se stupanje na snagu zakona osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

IV. Procena finansijskih sredstava

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna finansijska sredstva.

PREGLED ODREDBA VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE DOPUNJUJU**Član 34.**

Organi javne vlasti dužni su da preduzmu mere za obezbeđenje ravnopravnosti osoba sa invaliditetom u postupcima pred tim organima.

ORGANI JAVNE VLASTI DUŽNI SU DA U POSTUPCIMA PRED TIM ORGANIMA, PORED POTPISIVANJA ISPRAVA NA NAČIN UREĐEN POSEBNIM PROPISOM, OSOBI SA INVALIDITETOM KOJA IMA TRAJNE POSLEDICE TELESNOG ILI SENZORNOG OŠTEĆENJA ILI BOLESTI OMOGUĆE POTPISIVANJE ISPRAVA UZ POMOĆ PEČATA KOJI SADRŽI PODATKE O LIČNOM IDENTITETU ILI UZ POMOĆ PEČATA SA UGRAVIRANIM POTPISOM.

ISPRAVE KOJE PREDSTAVLJAJU FORMU UGOVORA ILI NEKOG DRUGOG PRAVNOG POSLA NE MOGU SE POTPISIVATI U SKLADU SA STAVOM 1. OVOG ČLANA, VEĆ U SKLADU SA PROPISIMA KOJI UREĐUJU OVERU POTPISA I POTVRĐIVANJE ISPRAVE.

ČLAN 34A

PRAVNA I FIZIČKA LICA IZ ČLANA 13. OVOG ZAKONA DUŽNA SU DA OSOBI SA INVALIDITETOM KOJA IMA TRAJNE POSLEDICE TELESNOG ILI SENZORNOG OŠTEĆENJA ILI BOLESTI U SLUČAJU POTREBE OMOGUĆE KORIŠĆENJE USLUGA POTPISIVANJEM UZ POMOĆ PEČATA KOJI SADRŽI PODATKE O LIČNOM IDENTITETU ILI UZ POMOĆ PEČATA SA UGRAVIRANIM POTPISOM.

Član 52.

Novčanom kaznom od 5.000 do 50.000 dinara kazniće se za prekršaj vozno osoblje koje stalno ili učestano uznemirava, vređa i omalovažava putnika sa invaliditetom u toku putovanja zbog njegove invalidnosti (član 29).

ČLAN 52A

NOVČANOM KAZNOM OD 10.000 DO 100.000 DINARA KAZNIĆE SE ZA PREKRŠAJ PRAVNO LICE AKO ODBIJE DA OMOGUĆI KORIŠĆENJE USLUGA POTPISIVANJEM UZ POMOĆ PEČATA KOJI SADRŽI PODATKE O LIČNOM IDENTITETU ILI UZ POMOĆ PEČATA SA UGRAVIRANIM POTPISOM OSOBI SA INVALIDITETOM KOJA IMA TRAJNE POSLEDICE TELESNOG ILI SENZORNOG OŠTEĆENJA ILI BOLESTI (ČLAN 34A).

NOVČANOM KAZNOM OD 5.000 DO 50.000 DINARA KAZNIĆE SE ZA PREKRŠAJ IZ STAVA 1. OVOG ČLANA I ODGOVORNO LICE U PRAVNOM LICU.

NOVČANOM KAZNOM OD 5.000 DO 50.000 DINARA KAZNIĆE SE ZA PREKRŠAJ IZ STAVA 1. OVOG ČLANA FIZIČKO LICE.

Analiza efekata zakona

- 1) Na koga će i kako će najverovatnije uticati rešenja u zakonu?

Rešenja iz ovog zakona će, pre svega, uticati na ravnopravno ostvarivanje prava svih osoba sa invaliditetom koje zbog prirode svog hendikepa nisu u mogućnosti da se svojeručno potpišu u različitim situacijama. Ovim licima će, na ovaj način biti omogućeno ostvarivanje svih ljudskih prava u skladu sa osnovnim načelima koja se odnose na poštovanje dostojanstva, samostalnosti i nezavisnosti osoba sa invaliditetom, punog učešća u društvenom životu, pristupačnosti i dostupnosti prava i usluga, ostvarivanja jednakih mogućnosti i ravnopravnosti osoba sa invaliditetom.

Rešenja iz ovog zakona će uticati i na način obavljanja poslova od strane organa javne vlasti i pružaoca različitih usluga, u smislu omogućavanja upotrebe pečata umesto potpisa, i time olakšavanja obavljanja konkretnih poslova.

- 2) Kakve troškove će primena zakona stvoriti građanima i privredi (naročito malim i srednjim preduzećima)?

Primena zakona neće stvoriti troškove ni građanima ni privredi, s obzirom da se ovim propisom ne uređuje nikakva nova finansijska obaveza privrednim subjektima i građanima.

- 3) Da li su pozitivne posledice donošenja zakona takve da opravdavaju troškove koje će on stvoriti?

Primena zakona neće stvoriti troškove ni građanima ni privredi, s obzirom da se ovim propisom ne uređuje nikakva nova finansijska obaveza privrednim subjektima i građanima, a istovremeno, pozitivne posledice odnose se na ostvarivanje ravnopravnosti svih osoba sa invaliditetom u postupcima u kojima se rešava o njihovim pravima, obavezama i pravnim interesima, kao i u svakodnevnom životu, pri pružanju različitih usluga kod kojih se zahteva lični potpis (najčešće bankarski poslovi, boravak u hotelima i drugim turističkim objektima, preuzimanje pošiljki, različite potvrde i sl.). Osnovni cilj ovog zakona jeste unapređenje položaja osoba sa invaliditetom.

- 4) Da li se zakonom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija?

Zakon nema nikakvog uticaja na stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišnu konkurenciju.

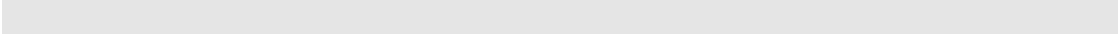
- 5) Da li su sve zainteresovane strane imale priliku da se izjasne o zakonu?

Zakon se donosi na inicijativu Nacionalne organizacije osoba sa invaliditetom Srbije i Saveza slepih Srbije, dok je postupku pribavljanja mišljenja poslat nadležnim ministarstvima i telima u skladu sa Poslovníkom Vlade, kao i Nacionalnoj organizaciji osoba sa invaliditetom Srbije, Povereniku za zaštitu ravnopravnosti i Zaštitniku građana.

- 6) Koje će se mere tokom primene zakona preduzeti da bi se ostvarilo ono što se donošenjem zakona namerava?

Predviđaju se informativne kampanje sa ciljem informisanja javnosti, organa javne vlasti i pružalaca različitih usluga o obavezi omogućavanja potpisivanja uz pomoć pečata koji sadrži podatke o ličnom identitetu ili uz pomoć pečata sa ugraviranim potpisom ugraviranim potpisom osobi sa invaliditetom koja zbog trajnih posledica telesnog ili senzornog oštećenja ili bolesti nije u mogućnosti da se svojeručno potpiše.

Inače, ovim zakonom se ne predviđa donošenje opštih akata kojima se propis izvršava.

IZJAVA O USKLAĐENOSTI SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE
--

1. Ovlašćeni predlagač propisa: Vlada

**Obrađivač: Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja
- Sektor za zaštitu osoba sa invaliditetom, isključiva nadležnost**

2. Naziv propisa

Nacrt zakona o dopunama Zakona o sprečavanju diskriminacije osoba sa invaliditetom - THE AMENDED LAW ON PREVENTION OF DISCRIMINATION OF PERSONS WITH DISABILITY

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum), odnosno sa odredbama Prelaznog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima između Evropske zajednice, sa jedne strane, i Republike Srbije, sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Prelazni sporazum)

a) Odredba Sporazuma i Prelaznog sporazuma koja se odnose na normativnu saržinu propisa

Ne postoje odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma koje se neposredno odnose na normativnu sadržinu propisa. Jedina odredba Sporazuma koja se može odnositi na ovaj propis sadržana je u Naslovu 8. Politike saradnje Član 101. stav 2. koji glasi:

Strane će sarađivati u olakšavanju reforme politike zapošljavanja u Srbiji, u kontekstu jačanja privredne reforme i integracije. Saradnja će takođe biti usmerena ka prilagođavanju sistema socijalnog osiguranja novim ekonomskim i socijalnim zahtevima i uključivaće usklađivanje zakonodavstva u Srbiji o radnim uslovima i jednakim mogućnostima za žene i muškarce, za osobe sa invaliditetom i pripadnike manjinskih i drugih osetljivih grupa, kao i poboljšanju stepena zaštite zdravlja i bezbednosti radnika, uzimajući kao parametar postojeći stepen zaštite u Zajednici

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma i Prelaznog sporazuma

/

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

/

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

/

d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije

/

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije

Ne postoje propisi Evropske unije koje se odnose na normativnu sadržinu propisa. Jedini osnov sadržan je u Povelji o osnovnim pravima (12007P026 Charter of Fundamental Rights of the European Union, Title III: Equality, Article 26 – Integration of persons with disabilities), član 26. Integracija osoba s invaliditetom, kojim je utvrđeno da:

Unija priznaje i poštuje pravo osoba sa invaliditetom da koriste mere kojima je cilj osiguranje nezavisnosti, društvene i profesionalne uključenosti i njihovo učešće u životu zajednice.

a) Navođenje primarnih izvora prava EU i usklađenost sa njima

/

b) Navođenje sekundarnih izvora prava EU i usklađenost sa njima

/

v) Navođenje ostalih izvora prava EU i usklađenst sa njima

/

g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost

/

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije

/

5. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost treba konstatovati tu činjenicu. U ovom slučaju nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa.

Ne postoje pravni propisi EU sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost. Zemlje članice same obezbeđuju jednakost i kreiraju mere kojima se to čini.

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava EU prevedeni na srpski jezik?

/

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik EU?

Ne

8. Učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti?

Nisu angažovani konsultanti, niti je konsultovana EK, s obzirom da, kako iz napred navedenog sledi, normativna sadržina teksta propisa ne podrazumeva usklađivanje sa propisima EU.